

ת"פ 5112/09 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה נגד ויקטור לוצנצוב, סרגיי צלדינוביץ

בית משפט השלום ברملה

07 דצמבר 2014

ת"פ 13-09-5112 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה נ' לוצנצוב ואח'

בפני	כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
מאשימה	משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה
נגד	ויקטור לוצנצוב
נאשמים	1. ויקטור לוצנצוב 2. סרגיי צלדינוביץ

ב"כ המאשימה: עו"ד יעקב שטרנברג

ב"כ נאשם 1: עו"ד יורי קורנברג

ב"כ נאשם 2: עו"ד安娜 ברונשטיין

החלטה

רקע

1. הנאים הודיעו בעבודות כתב האישום המתוקן בעבירות תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. על-פי המתואר בעבודות כתב האישום המתוקן בתאריך 3.11.2013 נסעו המטלונים בכיביש 431. באותו מועד נסעו הנאים על אותה דרך והתגשו ברכבם של המטלונים. בעקבות התאונה יצא המטלון מרכבו וניגש אל הנאים על מנת להחליף עימם פרטיהם. בהמשך למתחור יצאו הנאים מרכבם, ניגשו למטלון והחלו לתקוף אותו בכר שנאשם 1 **בעט בו** ושני הנאים **דחפו אותו**. משניותה המטלונית לגורם לנאים לחודל ממעשייהם, אחז נאשם 1 בחולצתה והכה **אותה במכת אגרוף בעצם החזה ולאחר מכן דחף אותה**.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיןוני, לפיו הנאים הודיעו בכתב האישום המתוקן, ובטרם הרשעתם נשלחו לקבלת תסجيل שירות מבחן.

מסקיר שירות המבחן

4. מתסקרים שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 מיום 22.9.14 עולה כי הנאים בן 40, עלה לארץ בשנת 2002, נשוי ואב לשני ילדים. התרשםות שירות המבחן הינה כי מדובר בנאשם אשר מנהל אורח חיים תקין וכי העבירה זו מהוות אירוע חריג אינה משקפת את אורח חייו. הנאים עבד כ- 10 שנים בחברת הובלות כאחראי צוות סבלים וכוכם עובד כנהג בחברת הסעות תיירים. באשר לעבירה תיאר הנאים כי בעקבות תאונת הדרכים התפתח ויכוח עם המטלונים אשר הסלים וכי הוא הגיב באופן אימפרטיבי

עמוד 1

לפגיעה שחש מדברי המתلون אשר נשאו גוון משפoil לדבריו. הביע חרטה כנה וצער על התנהגותו. ניכר כי להליך המשפטי היה אפקט מחדד גבולות עבورو וכיום מבין את הפסול שבמעשיו. שירות המבחן מתרשם כי הנאשם הינו בעל מערכתUrcomים נורמטיבית בסיסה שתפקידו תקין ואינו בעל דפוסי חשיבה או בעיות התנהגות מושרשות. שירות המבחן ממליץ על אי הרשותו של הנאשם וזאת על מנת להימנע מפגיעה באפשרויות העסקתו ופרנסתו, כמו גם על תוכנית של"צ בהיקף של 120 שעות.

5. מתסוקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 מיום 22.9.14 עולה כי הנאשם בן 41, אלה לארץ בשנת 1999. נשוי ואב לשני ילדים. להתרשםות שירות המבחן הנאשם בעלUrcomים חברתיים חיוביים ותפקידו תקין וכי העבירה אינה מאפיינת את אורח חייו. עם עלייתו של הנאשם לארץ החל לעבוד כסובל בחברת הובילות. משנת 2012 עובד כנаг. ממכتب המלצה שהתקבל מעבידו של הנאשם עולה כי הנאשם הינו עובד ממושמע ומڪצועי ומגלה יחס של כבוד וاكتיפות. כן עולה כי במסגרת תפקידו נדרש לעבוד במתקנים מסוימים, לרבות משרדים ממשלתיים, להם החברה מעניקה שירותים שונים. לאור זאת מחייב הנאשם בסיווג בטעוני שיחידשו מתבצע תקופתית תנאי הכרחי להמשך העסקתו בחברה. באשר לעבירה תיאר כי בכונתו היה להפריד בין המעורבים בكونפליקט אשר נוצר בשל תאונת הדרכים וכי פעולה מתון רצון למנוע הסלמה נוספת. הנאשם הביע צער ואכזבה עצמית בשל הפעלת שיקול דעת שגוי וניכר כי כוון מבין את בעיות התנהלוותו וכי הפיק ל��ים מתאימים. לאור כל זאת מתרשם שירות המבחן מנאשם בעל תפקיד תקין המנהל אורח חיים נורטטיבי. על מנת שלא לפגוע בהמשך תעסוקתו ממליץ שירות המבחן להימנע מהרשותו ולהשיט עליו עונש של"צ בהיקף של 120 שעות.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד עמיחי רווה, שני הנאים נעדרי עבר פלילי, הודו בכתב האישום המתוקן ובטרם הרשעה נשלחו לקבלת תסוקיר שירות המבחן. העבירה מסוג זה, בעיקר כשהיא נעשית אגב שימוש בדרך, ראוי לענישה קונקרטית ובדרכן כל עותרת המאשימה בעבירות מסוג זה לענישה של מאסר מאחריו סוג וברית. עם זאת במקורה זה, התחשבה המאשימה בתנאים של הנאים ועל כן עותר ב"כ המאשימה להרשיע את הנאים, על אף המלצה השירות המבחן, וכן להשיט עליהם עונש של של"צ, מאסר על תנאי ופיצוי.

7. לטענת ב"כ הנאשם 1, עו"ד יורי קורנברג, האירע בכתב האישום התרחש בשנת 2011 ואילו כתב האישום הוגש רק בשנת 2013. לנאים 1 אין עבר פלילי ולא נפתחו לו תיקים נוספים. הוא נשוי ואב לשני ילדים. כוון עובד בחברה המעניקה שירותים לתיאורים ובמסגרת עבודתו נכנס גם לשדה התעופה, לנמלים ולאתרי תיירות מיוחדים. הרשותו בדיון פגע גם ביכולת תעסוקתו. ב"כ הנאשם תמן דברים אלו במסמך (נ/1). מניסיבות העבירה וכן מתסוקיר שירות המבחן ניתן למודד כי התנהגותו של הנאשם הייתה אימפלטיבית ונקיותית. ב"כ הנאשם 1 עתר לקבל את המלצה השירות המבחן, להימנע מהרשותו של הנאשם 1 ולהשיט עליו עונש של עבודות של"צ בלבד.

8. לטענת ב"כ הנאשם 2, עו"ד安娜 ברונשטיין, הנאשם 2 נעדרי עבר פלילי. לא נפתחו בעניינו תיקים חדשים. נשוי ואב לשני ילדים. שירות המבחן התרשם ממנו באופן חיובי. חלקו באירוע היה דחיפה של המתلون, אשר התרחשה כשהוא ניסה להרגיע את הרוחות ולהרחיק בין המעורבים. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו. הרשותו של הנאשם פגע בעבודתו, שכן במסגרת עבודתו נדרש הנאשם לסייע ביטחוני שמת:red שעתים. ב"כ תמכה הדברים אלו במסמך (נ/3). נכון העובדה כי האירוע המתואר

בכתב האישום הינו אירע ישן וכי מדובר במעידה חד פעמית עותרת ב"כ הנאשם לאמץ את המלצה שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו.

- .9. הנאים לטענה אחריות והביעו חרטה על מעשייהם.

דין - סוגית הרשעה או ביטולה

10. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים שוכנעת כי קיימת עילה בדיון לביטול הרשעה. בסוגיית הרשעה או ביטולה קבע בית-המשפט העליון (כב' השופט א' שהם) ברא"פ 2180/14 **שמעוני נ' מדינת ישראל** (24.4.14) את הדברים הבאים:

"הבקשה דן, נסובה כולה סיב שאלת הרשעתו של המבחן בעבורות אותן ביצע. נקודת המוצא לדין בשאלה זו, היא כי יש להרשי נאשם שאשמו הוכחה, וכי הימנעות מהרשעה היא בגין "חריג שבחריגים"... דבריו השופטת ד' דורנר עניין כתב: "הבחן ללא הרשות הינו חריג כלל, שכן משחוכח ביצועה של עבירה יש להרשי את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשות לבין חומרתה של העבירה". מطبع הדברים, כל מקרה אשרណה בו האפשרות להימנעות מהרשעה הוא מקרה יהודי, אשר מערב שיקולים כבדי משקל, ובهم האינטרס הציבורי ונסיבותו האישיות של הנאשם. הכרעה במקרים אלו תיעשה בהתאם למבחנים שנקבעו בהלכת כתוב: ראשית, יש לבחון האם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי עונשה אחרים. שנית, יש לבחון האם הרשות הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו".

ראו גם ע"פ **2083/96 כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3), 337 (1997).

11. שימוש המבחנים האמורים למקרה דן, מעלה כי ניתן להסתפק באישור הרשות הנאים בדיון. באשר לשאלה אם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים לוותר על הרשות, יש להציג כי גם שמדובר בעבירה חמורה, נסיבות המעשים המתוארים בכתב האישום הינם מעשים שמצוים ברף נמוך באופן יחסית בפרט בכל הנוגע לנאים 2. כמו כן מדובר באירוע אשר ארך בחודש מרץ 2011, כתב האישום הוגש בחודש ספטמבר 2013, קרי: בשינוי של שניםים וחצי במהלך לא נפתחו לנאים תוקים נוספים (ראו ע"פ 111/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.4.14)). האירוע הינו יחיד וחריג להתנהלותם הנורמטיבית של הנאים.

12. באשר לשאלת מידת הפגיעה בשיקומם של הנאים, שוכנעת כי הרשותם של הנאים בדיון תביא לפגיעה חמורה בשיקומם ובהעסקתם. על פי המסמכים שהוגשו, נאים 1 נדרש במסגרת עבודתו להיכנס אל אזורים שכניסה אליהם מותרת רק לבעלי סיוג בטחוני. לצורך כך מחייב נאים 1 בסיווג בטחוני. אף נאים 2 נדרש במסגרת עבודתו להיכנס למקומות מסווגים, אשר כניסה לתוכם מצריכה סיוג בטחוני. סיוג בטחוני זה שיחידשו מתבצע תקופתיות הינו תנאי הכרחי לעבודתו ובהעדתו לא יוכל נאים 2 להישאר בתפקידו. הרשותם בדיון תביא לביטול סיוג בטחוני כאמור, וכתוצאה לכך לאיבוד מקום עבודתם. סבורי כי נוכחותם של הנאים, העדר עבר פלילי, חלוף הזמן מביצוע העבירה וכן התסקרים החשובים בעניינם, הרשות הנאים בדיון תגרום להם פגעה שאינה מידתית.

13. לאור האמור לעיל, סבורי כי באיזון בין השיקולים השונים יש לבחון את שיקול השיקום על פני שיקול

הહלים וועל כן מן הראי לheimer מלהרשעם בדיון.

14. נתתי דעתך לכך שחלקו של הנאשם 2 קטן משמעותית מחלוקתו של הנאשם 1. הנאשם 1 היה דומיננטי באירוע ורף האליםות שהפגין היה חמוץ יותר באופן משמעותי, כאשר תקף את המתلونנים בבעיטה ובמכת אגרוף. סבורני כי ראוי שהדברים ימצאו ביטוי בהיקף השל"צ וביתר הרכיבים שיוטלו עליהם.

סוף דבר

15. **אשר על-כן, הנהני מורה כדלקמן:**

באשר לנאשם 1

- א. ההליך מסתיים ללא הרשות הנאשם.
- ב. צו של"צ בהיקף של 300 שעות בהתאם לתוכנית שגבש שירות המבחן.
- ג. פיצוי למתلونנים בסך 2,000 ₪ (1000 ₪ לכל מתлонן). הפיצוי יופקד בנסיבות בית המשפט עד ליום 1.1.15 ויעבר למתلونנים לפי הפרטיהם שתעביר המאשימה.
- ד. חתימה על התחייבות בסך של 2,000 ש"ח לפחות הנאשם הנאשם במשך שנה מהיימם מביצוע עבירה אשר נקבע שביצע.

באשר לנאשם 2:

- א. ההליך מסתיים ללא הרשות הנאשם.
- ב. צו של"צ בהיקף של 120 שעות בהתאם לתוכנית שגבש שירות המבחן.
- ג. חתימה על התחייבות בסך של 2,000 ₪ סה"כ לפחות הנאשם בגין השנה מהיימם מביצוע עבירה אשר נקבע שביצע.

נסיבות בית המשפט תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשע"ה, 07 דצמבר 2014, בנסיבות הצדדים.